

בית משפט לענייני משפחה בקריית גת

תלה"מ 17-11-43805 פלונית נ' אלמוני

תלה"מ 18-05-5116 אלמוני נ' פלונית

בפני כב' השופטת פאני גילת כהן

תובעת/נתבעת פלונית

נתבע/תובע אלמוני

פסק דין

בשנות הארבעים לחייהם מצטלבות דרכיהם של איש ואישה והם הופכים לבני זוג. בעוד האישה רווקה, העושה את צעדיה הראשונים בארץ כגירות וכעולה חדשה, האיש ישראלי וותיק, גרוש ואב לשלושה ילדים.

יחסיהם מתהדקים והם חולקים מגורים משותפים בדירתה השכורה של האישה ב.... עקב פערים במצבם הכלכלי והאישי מחליטים הם לערוך הסכם שיסדיר את ענייניהם הרכשיים. השניים פונים לנוטריון, המנסח הסכם עבורם ומוכתר כ"הסכם ממון" ואף מאמתו בחתימתו.

בחלוף ארבע שנים לערך באים בני הזוג בברית הנישואין, ועושים כן כדת משה וישראל. בני הזוג עוברים להתגורר בעיר, ובמועד כתיבתן של שורות אלו, הם מתגוררים עדיין יחדיו בדירה שנרכשה במהלכם של הנישואין, והזכויות בה רשומות על שם התובעת בלבד.

למרבה הצער, נקלעו נישואיהם של הצדדים למשבר חריף, והאישה הקדימה ופנתה לבית המשפט בתביעה לסילוק ידו של האיש מדירת המגורים, ולאחריה פנה אף הוא בתביעה כנגדה במסגרתה עתר לסעדים שונים הנסובים סביב ענייני רכוש.

מה יעלה בגורל הרכוש או הזכויות שנצברו ע"י הצדדים או מי מהם מאז הפכו בני זוג, והאם יש בעובדת נישואיהם זה לזה כדי להכריע, בנסיבות המקרה דנא, גורל זה – זוהי השאלה בה יעסוק פסק הדין שלפנינו.

רקע כללי

1

2 1. שני הליכים לפני שהולדתם בתביעות הדדיות אשר הגישו הצדדים האחד כנגד משנהו.

בית משפט לענייני משפחה בקריית גת

תלה"מ 17-11-43805 פלוגית נ' אלמוני

תלה"מ 18-05-5116 אלמוני נ' פלוגית

- 1 התביעה הראשונה הוגשה ע"י בת הזוג, ולכן ולצורך הנוחות ופישוט הדברים, היא
2 תיקרא להלן: "התובעת" ואילו בן הזוג ייקרא להלן: "הנתבע".
3
4 2. בין הצדדים נרקמה מערכת יחסים זוגית בהיות התובעת רווקה כבת 40 שנה, עולה חדשה
5 מ...., ואילו הנתבע כבן 48 שנה, גרוש ואב לשלושה ילדים.
6
7 3. ביום 13.03.2001 חתמו הצדדים על הסכם אשר נערך בידי הנוטריון עו"ד ... (להלן:
8 "ההסכם"), הוכתר כהסכם ממון ונקבע והוצהר בו, בין היתר, כי:
9
10 א- הצדדים הם ידועים בציבור המבקשים להסדיר במסגרתו את יחסי הממון
11 ביניהם.
12
13 ב- להסכם יהא תוקף חוקי גם אם יינשאו הצדדים זה לזה בעתיד, ומכל מקום
14 ואפילו לא יינשאו, יוותר ההסכם בתוקף לעד.
15
16 ג- הדירה אותה שכרה התובעת למגוריה, המיטלטלין המצויים בה, הרכב שהיה
17 בכוונתה לרכוש אותה עת ומלוא זכויות הפנסיה אותן צברה או תצבור במקום
18 העבודה שלה - כולם בבעלותה הבלעדית.
19
20 ד- כל צד יהא בעליהם של הכספים המוחזקים על שמו.
21
22 ה- לא תהא שותפות כספית בין הצדדים, וכל אחד מהם יעמיד כספים, לפי ראות
23 עיניו, לטובת מימון הוצאות הבית המשותפות.
24
25 ו- מיום חתימת ההסכם כל רכוש שייצבר ויהא משותף ירשם בהתאם, וככל שלא
26 ירשם ע"ש שני הצדדים, יהווה הדבר ראיה לכך שאין הוא רכוש משותף.
27
28 ז- הצדדים מבקשים לאשר ההסכם בבית המשפט, אך מצהירים, כי חתימתם עליו
29 בפני נוטריון מהווה הסכמה סופית המחייבת אותם גם בהעדר האישור של בית
30 המשפט.
31
32 4. בשנת 2005 נישאו הצדדים זה לזה בחופה וקידושין כדת משה וישראל.
33

בית משפט לענייני משפחה בקריית גת

תלה"מ 17-11-43805 פלונית נ' אלמוני

תלה"מ 18-05-5116 אלמוני נ' פלונית

- 1 5. ביום 17.07.2008 נרכשה דירה למגורי הצדדים ברח' (להלן: "הדירה הראשונה")
2 תמורת הסך של \$80,000. הזכויות בה נרשמו ע"ש התובעת בלבד. הצדדים התגוררו
3 בה בין השנים 2009 – 2015 וביום 26.01.2017 היא נמכרה לצד שלישי תמורת הסך
4 של 930,000 ₪.
5
6 6. ביום 14.10.2012 נרכשה דירה נוספת ברח' (להלן: "הדירה השנייה") תמורת הסך של
7 440,000 ₪. גם הזכויות בה נרשמו ע"ש התובעת בלבד. דירה זו הושכרה לצד שלישי,
8 וביום 28.06.2016 היא נמכרה תמורת הסך של 640,000 ₪.
9
10 7. ביום 08.06.2015 נרכשה דירה נוספת ברח' (להלן: "הדירה השלישית") תמורת הסך
11 של 1,060,000 ₪. הזכויות בה נרכשו באמצעות הלוואת גישור שניטלה עד אשר
12 תתקבל תמורת המכר בגין הדירות הראשונה והשנייה ובאמצעות הלוואות שניטלו
13 מילדיו של הנתבע (...). הצדדים מתגוררים בדירה זו משלהי שנת 2015 ועד היום. גם
14 הזכויות בה רשומות ע"ש התובעת בלבד.
15
16 8. הדירה השלישית היא מושא המחלוקת בהליך הפינוי, ומסתמא, גם גורל הזכויות בה
17 טעון הכרעה בהליך הרכושי.
18
19 9. ביום 29.01.2017 פנתה התובעת לבית המשפט לענייני משפחה ב... והגישה בקשה ליישוב
20 סכסוך. משלא עלה בידי הצדדים להגיע לעמק השווה בהליך יישוב הסכסוך, הוא
21 נסגר, ובעקבות החלטתו של בית המשפט לענייני משפחה ב..., הוגשה ע"י התובעת
22 ביום 20.11.2017 תביעה לפינוי ולסילוק ידו של הנתבע מדירת המגורים של הצדדים,
23 המכונה, לעיל ולהלן "הדירה השלישית".
24
25 10. ישיבת קדם המשפט הראשונה בהליך התקיימה ביום 12.03.2018. לאחר שנשמעו טענות
26 הצדדים ומשהוברר, כי הלכה למעשה נטושה ביניהם מחלוקת בעניין הזכויות בדירה
27 השלישית ובאשר לתחולת ההסכם על ענייני הממון של הצדדים, נקבע, כי מן הראוי
28 שהנתבע יגיש תובענה מתאימה, על מנת שטענותיו תתבררנה כדבעי ולא תוכרענה
29 אינצידינטלית אגב בירורה של תביעת הפינוי.
30
31 11. ביום 02.05.2018 הגיש הנתבע כתב התביעה אשר הוכתר כ- "הצהרתי/ צווי עשה/ איזון
32 משאבים" (להלן: "התביעה הרכושית").
33

בית משפט לענייני משפחה בקריית גת

תלה"מ 17-11-43805 פלונית נ' אלמוני

תלה"מ 18-05-5116 אלמוני נ' פלונית

12. ישיבת קדם משפט מאוחדת בשני ההליכים התקיימה לפניי ביום 26.06.2018 ונוכח עמדותיהם הקוטביות של הצדדים, הם נקבעו לשמיעת ראיות. כן נקבע, כי בשים לב למהות ההליכים, על הנתבע להתחיל בהבאת הראיות.

13. דיון שמיעת הראיות התקיים ביום 18.03.2019 במסגרתו נשמעו גם עדי הצדדים. בתום הדיון ניתן צו להגשת סיכומים בכתב.

14. ביום 29.04.2019, סמוך למועד שנקבע להגשת סיכומי הנתבע, הוגשה על ידי בא כוחו דאז בקשה לשחרור מייצוג. בחלוף כחודש ימים הוגשה ע"י באת כוחו הנוכחית של הנתבע הודעה על קבלת ייצוג ובקשה למתן ארכה להגשת הסיכומים. הבקשה התקבלה חלקית.

15. ביום 24.06.2019, ובטרם הוגשו סיכומי הנתבע, הוגשו סיכומי התובעת. ב"כ התובעת עתרה למתן פסק דין המקבל תביעת התובעת ודוחה תביעת הנתבע נוכח העובדה שהוא לא הגיש סיכומיו במועד שקצב לכך בית המשפט.

16. ביום 30.06.2019 הוגשה תגובה מטעם הנתבע, לפיה עקב מצבו הבריאותי לא עלה בידו להגיש הסיכומים במועד, ויש בכך משום טעם מיוחד המצדיק מתן ארכה להגשתם. התובעת, מצדה, עתרה למחיקת התגובה.

17. ביום 16.07.2019 ולאחר שהונחה לפניי תגובת הנתבע בהתייחס לבקשה אחרונה זו של התובעת, ניתנה החלטה ובה נקבע לאמור:

"לאחר עיון בטענות הצדדים ובשים לב למכלול הנסיבות ולמשך חייו של ההליך, הנני מורה כדלקמן: 1. התובע אכן עשה דין לעצמו והתעלם מהחלטות שיפוטיות, הן בעניין מועד הגשת הסיכומים והן בעניין היקפם. 2. משסיכומי התובע הוגשו באיחור ניכר בלא קבלת היתר לכך מבית המשפט, הקדימה הנתבעת להגיש סיכומיה עוד טרם הוגשו סיכומיו ובכך נוצר שיבוש במהלכם של העניינים. 3. אכן הפרוצדורה אינה מיטת סדום, ומקום בו נפלו פגמים פרוצדוראליים יש להעדיף ריפויים (בכפוף להוראות המתאימות של בית המשפט, לרבות פסיקת הוצאות) על פני מחיקת כתבי טענות ופגיעה בזכות הטיעון של בעלי הדין, הנמנית על כללי הצדק הטבעי. 4. לפיכך, בנסיבות שנוצרו, הנני מורה לתובע להגיש הסיכומים מטעמו שנית, תוך 7 ימים, בהיקף שאינו חורג מן הקבוע בהחלטה מיום 18.03.19 וברווח של 1.5 כשם שנקבע שם. משעה שחל שיבוש, כאמור, בסדר הגשת

בית משפט לענייני משפחה בקריית גת

תלה"מ 17-11-43805 פלונית נ' אלמוני

תלה"מ 18-05-5116 אלמוני נ' פלונית

הסיכומים, תהא לנתבעת זכות להגיש השלמה לסיכומיה, בהתייחס לאמור
בסיכומי התובע תוך 21 יום מיום שיומצאו לה הסיכומים. סיכומי התובעת לא יעלו
בהיקפם על 5 עמודים והם ייכתבו ברווח של 1.5. ימי הפגרה יבואו במניין הימים.
בשל מחדליו יישא התובע בסך 3,000 ₪ אשר ישולמו לידי הנתבעת תוך 45 יום".

18. ביום 24.07.2019 הוגשו סיכומי הנתבע וביום 04.08.2019 הוגשו סיכומיה המשלימים של
התובעת.

19. להשלמת התמונה יצוין, כי ביום 20.08.2019 הגיש הנתבע תביעה לביטול הסכם ממון
(תה"ס 19-08-44755). תביעה זו הוגשה בניגוד להוראות החוק להסדר התדיינויות
ולאחר שהתבקשו והתקבלו הבהרה מטעמו ותגובה של התובעת, ניתנה ההחלטה
המורה על מחיקת התביעה וסגירת התיק.

טענות הצדדים

טענות התובעת בתמצית:

20. התובעת נכנסה למערכת היחסים הזוגית עם הנתבע כשבבעלותה רכוש רב אותו צברה
עוד טרם עלייתה לארץ, ומנגד נכנס אליה הנתבע בעת שרובצים עליו חובות כבדים.
כיוון שכך ומתוך כוונה ליצור הפרדה רכושית מלאה ביניהם, במנותק משאלת
הסטטוס, חתמו הצדדים על הסכם ממון, המעגן משטר רכושי זה, ואף אישרו אותו
בפני נוטריון.

21. ההסכם נערך ונוסח באופן הצופה פני עתיד, עת נקבע בו בפירוש, כי הוראותיו תחולנה על
הצדדים גם לאחר נישואיהם.

22. לאורך השנים תרומת הנתבע למימון הוצאות הבית המשותפות הייתה דלה, ומרבית
הנטל נפל על כתפי התובעת. הנתבע אכן העביר סך של 100,000 ₪ מתוך כספי
הפיצויים אותם קיבל לידי, כחלק מתרומתו לכלכלת הבית, אך מעבר לזאת, הוא לא
תרם דבר. מנגד, התובעת נשאה במרבית ההוצאות המשותפות, רכשה רכב והעמידה
אותו לשימוש הנתבע, ואף העבירה לידי, לאורך השנים, סכומי כסף נכבדים.

23. הדירות נרכשו ע"י התובעת בלבד וממקורותיה האישיים בלבד. הדירה הראשונה נרכשה
באמצעות כספים אותם חסכה בארץ המוצא שלה, הדירה השנייה נרכשה
באמצעות הלוואת משכנתא בסך 250,000 ₪ אשר נפרעה באמצעות חשבון הבנק שלה

בית משפט לענייני משפחה בקריית גת

תלה"מ 17-11-43805 פלוגית נ' אלמוני

תלה"מ 18-05-5116 אלמוני נ' פלוגית

- 1 בלבד, מדמי השכירות שהתקבלו מהשכרתה ובאמצעות סך נוסף של 190,000 ₪ אשר
2 שולם ממקורותיה האישיים. התובעת צירפה ספחים של שלוש המחאות אשר
3 הרישום על גביהן נעשה בכתב יד ובשפה זרה ונקובים בהן סכומים בסך כולל של
4 190,000 ₪.
5
6 24. הנתבע לא שיפץ את הדירות כנטען על ידו, אלא סייד אחת מהן והחליף ארון האמבטיה
7 בלבד. בנוסף, טענות הנתבע בדבר שיפוץ נרחב שבוצע בהן על ידו אינן עולות בקנה
8 אחד עם טענותיו בדבר מצבו הבריאותי הקשה.
9
10 25. התובעת אכן לוותה כספים מילדי הנתבע. ההלוואה שניטלה מבנו הושבה לו במלואה,
11 ואילו ההלוואה שניטלה מבתו ... בסך 50,000 ₪ טרם נפרעה, בעוד הבת מתגוררת
12 עדיין עם הצדדים.
13
14 26. הנתבע נרשם כלווה בהלוואת המשכנתא שניטלה בגין הדירה השלישית עקב נהלי הבנק
15 בלבד, המחייבים זאת ונוכח היות הצדדים נשואים זה לזו, אך אין בכך להעיד על
16 בעלותו בדירה. ממילא הלוואת המשכנתא נפרעה באמצעות חשבון הבנק שלה בלבד.
17
18 27. ההסכם תקף והוראותיו חלות על הצדדים, שעה שהם חתמו עליו, ואישרו אותו, כנדרש,
19 בפני נוטריון, טרם נישואיהם.
20
21 28. יש להכיר בתוקפו של ההסכם מכוח דיני החוזים, ובתוך כך העיקרון לפיו חוזים יש
22 לכבד, עיקרון תום הלב ודוקטרינת המניעות.
23
24 29. יש להכיר בתוקפו של ההסכם, שעה שהצדדים פעלו בהתאם לקבוע בו ושמרו על הפרדה
25 רכושית מלאה ובתוך כך ניהלו חשבונות בנק נפרדים ואף הקפידו על רישום הנכסים
26 השונים ע"ש התובעת בלבד – עובדות שהנתבע הודה בהן.
27
28 30. במהלך דיון ההוכחות התברר, כמעט במקרה, מעדותה של עוה"ד ש., כי בבעלות הנתבע
29 מחצית הזכויות בדירה פרי נישואיו הקודמים, אשר הוא מעולם לא סיפר אודותיה
30 לתובעת.
31
32 31. נטל ההוכחה מונח לפתחו של הנתבע, שעה שאינו עותר לביטול ההסכם אלא מסתפק
33 בטענה שאין הוא רלוונטי. לדידה, מדובר בטענת הודאה והדחה, המעבירה הנטל

בית משפט לענייני משפחה בקריית גת

תלה"מ 17-11-43805 פלונית נ' אלמוני

תלה"מ 18-05-5116 אלמוני נ' פלונית

לפתחו, ושעה שמדובר בשינוי הוראות ההסכם שלא על דרך הכתב, הרי שזוהי טענה מהותית.

32. הנתבע מושתק מלטעון שההסכם מוגבל בזמן, שעה שהודה מפורשות, כי הבין את ההוראה בו לפיה גם אם יינשאו הצדדים בעתיד, תחולנה עליהם הוראותיו ובכל זאת חתם עליו, ואף הלך על עצמו, כי נהג בטיפשות כשעשה כן.

33. הנתבע לא עמד בנטל להוכיח, כי ההסכם מותנה או כי תוקפו מוגבל בזמן, ואף נמנע מזימון הנוטריון לעדות בפני בית המשפט.

34. כבר נפסק, כי הסכם ממון אשר לא אושר בבית המשפט תקף מכוח ההתחייבות של הצדדים בו ועפ"י הוראותיו של חוק החוזים, לרבות חובת תום הלב.

טענות הנתבע בתמצית:

35. בכתב ההגנה ובתביעה הרכושית שהוגשו על ידו טען הנתבע, כי ההסכם נערך על מנת להגן על התובעת נוכח החובות למס הכנסה ולביטוח לאומי אשר נצברו על שמו בהיותו בעל עסק עצמאי. לטענתו, החובות הללו נפרעו והוסדרו טרם הנישואין. שעה שההסכם נועד לתכלית האמורה בלבד, ולא הייתה לצדדים כל כוונה להקנות באמצעותו זכויות בלעדיות בנכסים משותפים שירכשו בעתיד, ושעה שההסכם לא הובא לאישור לפני הנישואין ואף לא לאחריהם, הוא חסר כל תוקף.

36. מאז ראשיתם של החיים המשותפים ניהלו הצדדים משק בית משותף בו כל אחד מהם תרם חלקו למימון ההוצאות המשותפות. הנתבע גם דאג להפקיד שכרו מעבודתו בחברת "..." בחשבון הבנק של התובעת לכיסוי צרכיהם המשותפים.

37. שלוש הדירות נרכשו במאמץ משותף תוך תכנון ויוזמה של הנתבע, אשר ניהל בעצמו את הליך הרכישה והמכירה שלהן ושיפץ אותן שיפוץ נרחב במו ידיו. הדירות נרכשו ממקורות משותפים של הצדדים. לדידו, הדירות נרשמו על שם התובעת עקב מצבו הכלכלי, אולם ברור היה להם, כי מדובר בנכסים משותפים.

38. בסיכומיו נטען, בין השאר, כי אין מנוס מהכרזה על בטלות ההסכם והחלת הוראותיו של חוק יחסי ממון על ענייני הרכוש של הצדדים מתוקף נישואיהם. לדידו, בהתאם

בית משפט לענייני משפחה בקריית גת

תלה"מ 17-11-43805 פלוגית נ' אלמוני

תלה"מ 18-05-5116 אלמוני נ' פלוגית

1 להוראות החוק, מחצית מן הזכויות בדירת המגורים הן בבעלותו ועפ"י סעיף 9 לחוק,
2 אין ברישום כשלעצמו משום ראיה חלוטה לעניין הבעלות בה. לדידו, הדירה
3 הראשונה נרכשה לאחר נישואי הצדדים, ולכן מדובר בנכס בר איזון. הצדדים לא
4 ערכו הסכם חדש לאחר נישואיהם, הגם שפקדו משרדיהם של עורכי דין לא אחת אגב
5 רכישת הדירות.

6
7 עוד נטען על ידו, כי הוכחה כוונת שיתוף ספציפית בדירות, וכי הוא מופיע כלווה נוסף
8 בהלוואת המשכנתא. בנוסף, מן העדויות של עוה"ד ש. ושל נציג הבנק עולה, כי הוא
9 היה הרוח החיה, המוביל והיוזם בכל הנוגע לרכישת הדירות ואף היה שותף מלא
10 בהליכי הרכישה שלהן, ואף שיפץ אותן בעצמו שיפוץ נרחב.

11
12 לדידו, לא הייתה כל הפרדה רכושית בין הצדדים. הוא נתן אמון מלא בתובעת
13 והפקיד בחשבון הבנק שלה את מלוא השכר שקיבל מעבודתו בחברת "... משך שש
14 שנים בסך כולל של כ- 160,000 ₪. הצדדים עשו שימוש דרך קבע האחד ברכבו של
15 משנהו, והוא אף דאג למלא דלק ברכבה של התובע בקביעות. תוך כדי נישואיהם
16 התקדמה התובעת בחייה, סיימה לימודים וקודמה לתפקיד בכיר בעבודתה בזכותו
17 והודות לבתו שסייעה לה בלימודים. התובעת אף נהנתה מהטבות המס להן הוא
18 זכאי.

19
20 39. בסיכומיו, שהוגשו לאחר החלפת ייצוג, שב הנתבע על חלק מטענותיו, אך הוסיף וטען
21 טענות רבות אשר לא נטענו על ידו כלל אורך ההליך: הסיבה בגינה נרשמו
22 הזכויות בדירה ע"ש התובעת בלבד היא קבלת פטור מתשלום מס רכישה בגין דירה
23 שנייה, כיוון שבבעלותו מחצית הזכויות בדירה נוספת (ראו סעיף 4 לסיכומים);
24 ההסכם נעדר תוקף

25 כיוון שלא אושר כדין, וכיוון שלא צורף לו אישור הנוטריון כמתחייב מחוק
26 הנוטריונים ומן התקנות שהותקנו על פיו; מקריאת ההסכם עולה מידה מסוימת של
27 קיפוח כלפיו, ולכן יש לבטלו מחמת טעות והטעייה; ההסכם נעדר תוקף בהינתן כי
28 הצדדים נישאו זה לזה, ועל כן הוא תקף רק לתקופה שקדמה לנישואין; ההסכם
29 נעדר תוקף שעה שקיימת סתירה בין סעיפים 7 ו-8 בו; עוד נטען בסיכומים לראשונה,
30 כי התובעת מנהלת חיים כפולים, עת לכאורה התגירה, כדבריה, אולם בפועל היא
31 משתייכת לדת הנוצרית, ומנהלת עמה סוג של מערכת יחסים, ולכן, לדידו, מצדיק
32 הדבר סטייה מן הכלל הקבוע בסעיף 5 לחוק יחסי ממון והוא עותר, לראשונה, מן
33 הטעם האמור, לאיזון בלתי שוויוני בנכסי הצדדים.

34

בית משפט לענייני משפחה בקריית גת

תלה"מ 17-11-43805 פלוגית נ' אלמוני

תלה"מ 18-05-5116 אלמוני נ' פלוגית

דיון והכרעה

40. טרם אדרש להכרעה במחלוקת הנטושה בין הצדדים, יש לדון בטענות התובעת בעניין הרחבת החזית מצד הנתבע בסיכומיו.

41. אכן מעיון בסיכומי הנתבע עולה, כי נטענו במסגרתם טענות רבות, אשר אין להן זכר בכתב ההגנה ובכתב התביעה שלו. כאמור, לאחר שהסתיים שלב הבאת הראיות הוחלף ייצוגו של הנתבע, ודומה, כי בעקבות זאת נטענו, כאמור, טענות חדשות בסיכומיו.

42. ההלכות בעניין הרחבת חזית ידועות ומושרשות. מושכלות יסוד הן, כי גדר המחלוקת בין צדדים להליך משפטי נקבעת עפ"י כתבי הטענות שלהם, ואין מקום לאפשר הרחבה או שינוי שלה בשלבים מאוחרים יותר של ההליך, וודאי לא בשלב הסיכומים, וזאת מטעמים ברורים ומכוח החובה להגן על תקינות ההליך ועל הגינותו, ובתוך כך ההגנה על זכותו של הצד שכנגד להביא גרסתו בהתייחס לחזית החדשה ולהוכיחה. ראו בעניין זה:

א. גורן, **סוגיות בסדר דין אזרחי** (מהדורה אחת עשרה - 2013), בעמ' 143; ע"א 6799/02 יולזרי נ' **בנק המזרחי המאוחד בע"מ**, פ"ד נח(2) 145.

כידוע, בית המשפט רשאי להתיר הרחבת החזית בשני מקרים: האחד, כאשר הצד המבקש להרחיב או לשנות החזית עותר לתיקון כתבי הטענות שלו, והשני, כאשר הצד שכנגד נתן הסכמתו לכך. ראו:

ע"א 37/48 **בנק הפועלים בע"מ נ' קרבצ'וב**, פ"ד ב 143, 146; ע"א 3199/93 **קראוס נ' ידיעות אחרונות בע"מ**, פ"ד מט(2) 843, 874.

43. אף אחת משתי האפשרויות הללו אינן מתקיימות בענייננו ולכן לא מצאתי להידרש לטענות הבאות שנטענו לראשונה ע"י הנתבע בסיכומיו, ומהוות הרחבת חזית אסורה:

א- הטענה לפיה הסיבה בגינה נרשמו הזכויות בדירה השלישית ע"ש התובעת בלבד היא לצורך קבלת פטור ממס רכישה (סעיף 4 לסיכומים).

ב- הטענה לפיה יש לבטל ההסכם מחמת פגמים בכריתתו - טעות, הטעייה וקיפוח.

בית משפט לענייני משפחה בקריית גת

תלה"מ 17-11-43805 פלונית נ' אלמוני

תלה"מ 18-05-5116 אלמוני נ' פלונית

ג- הטענה לפיה ההסכם נעדר תוקף, שעה שקיימת סתירה בין סעיפים 7 ו-8 בו.

ד- הטענה לפיה התובעת מנהלת חיים כפולים, שעה שחרף גיורה, היא נוהגת כמחויבת לדת הנוצרית, ומשכך יש לחרוג מן הכלל הקבוע בסעיף 5 לחוק יחסי ממון ולקבוע איזון שאינו מחצה על מחצה.

ה- הטענה לפיה ההסכם נעדר תוקף, היות שלא אושר כדין, והיות שלא צורף לו אישור הנוטריון כמתחייב בדין.

44. התובעת טוענת עוד, כי גם טענת הנתבע לפיה אין ההסכם תקף לאחר נישואי הצדדים, שעה שלא אושר בהתאם להוראות בחוק יחסי ממון מהווה הרחבת חזית היות שנטענה לראשונה בסיכומיו.

דין טענה זו להידחות. עיון בכתב ההגנה של הנתבע בהליך הפינוי ובכתב התביעה בהליך הרכושי מעלה, כי צוין שם על ידו מפורשות, שההסכם לא אושר כדין, הן לפני הנישואין והן לאחריהם, ומשכך הוא נעדר כל תוקף (סעיף 13 לכתב התביעה בהליך הרכושי וסעיף 10 לכתב ההגנה בהליך הפינוי). לפיכך, אין המדובר בטענה חדשה, כי אם, לכל היותר, טענה שהורחב לגביה בפן המשפטי במסגרת הסיכומים, ולכן אין לראות בכך הרחבת חזית. יתר על כן, זהו, לטעמי, לב לבה של המחלוקת בין הצדדים, ושומה על בית המשפט להכריע בה.

45. הנה כי כן, השאלה המרכזית שעל בית המשפט להכריע בה היא, האם ניתן להכיר בהסכם אשר נחתם בין הצדדים ביום 13.03.2001 הסכם ממון, כמשמעותו בחוק יחסי ממון בין בני זוג, תשל"ג-1973 (להלן: "**חוק יחסי ממון**") אשר על פיו יקבע גורל רכושם של הצדדים לעת הפרידה ביניהם, אם לאו.

46. בסעיף 6 להסכם נקבע לאמור: "**מיום חתימת הסכם זה כל רכוש שירכשו הצדדים במשותף ירשם הוא על שם שני הצדדים והרישום יהווה ראיה חותכת על שותפות שווה. לא ירשם הרכוש על שם הצדדים יחדיו, יהווה הרישום הנפרד ראיה לבעלות נפרדת של מי שהנכס נרשם על שמו בלבד**".

הנה כי כן, עפ"י ההסכם, בכל הנוגע לנכסים או לזכויות שהם בני רישום, בחרו הצדדים להנהיג משטר של הפרדה רכושית, תוך שנקבע, כי הרישום יהווה ראיה לבעלות בהם.

בית משפט לענייני משפחה בקריית גת

תלה"מ 17-11-43805 פלוגית נ' אלמוני

תלה"מ 18-05-5116 אלמוני נ' פלוגית

47. אין חולק, כי הצדדים ניהלו קשר זוגי מאז שנת 2000, וכי הם נישאו זה לזו כדת משה
וישראל בחלוף שנים אחדות, בשנת 2005.

אין חולק גם, כי במועד החתימה על ההסכם, רבצו על כתפי הנתבע חובות רבים (עמ' 32
ש' 10-13, עמ' 32 ש' 22 עד עמ' 33 ש' 8, עמ' 82 ש' 18 לפרוטוקול הדיון מיום
18.03.2019), וכי לא היה אז רכוש בבעלותו בעוד שבבעלות התובעת היה (ראו הואיל 3 ו-
4 להסכם).

הצדדים גם אינם חלוקים באשר לעובדה, כי ההסכם נחתם על מנת להגן על זכויות
התובעת.

ברם, בעוד התובעת טוענת, כי ההסכם נחתם עקב הפערים במצבם הכלכלי של הצדדים
ומתוך רצון להגן על הרכוש שעלה בידה לצבור טרם החל הקשר הזוגי ולעגן במסגרתו
את בעלותה הבלעדית ברכוש זה, טוען הנתבע, כי ההסכם נחתם על מנת להגן על רכושה
של התובעת מפני נושיו בעת ההיא, שמא יעוקל על ידיהם, וזאת באופן זמני, עד אשר
הוא יתאושש מבחינה כלכלית, כפי שאכן קרה, לדידו, עוד קודם לנישואי הצדדים.

48. יובהר כבר כעת, כי עדות התובעת לפיה ההסכם נחתם בשל רצונם של הצדדים להגן על
רכושה נוכח הפער במצבם הכלכלי ערב כניסתם לקשר הזוגי, ובפרט נוכח מצבו הכלכלי
הרעוע (עליו אין חולק) של הנתבע אז, נמצאה מהימנה עליו. טענות הנתבע כעולה מכתבי
הטענות שלו, לפיהן מדובר היה בהסכם למראית עין או בהסכם שתקפו נקבע לפרק זמן
קצוב, דהיינו עד אשר יסלק חובותיו, נטענו בעלמא, ולא הוכחו כלל ועיקר. שוכנעתי, כי
בשים לב לנסיבות האופפות חתימתו של ההסכם (זוגיות מאוחרת, כאשר עלה בידי
התובעת שהייתה אז רווקה כבת 40 שנה לצבור רכוש קודם להיכרותה עמו בעוד הנתבע
היה אז בגיל 48 שנים, גרוש ואב לשלושה ילדים, הנושא על גבו חובות כבדים עפ"י
הודאתו שלו), אכן ביקשו הצדדים להגן באמצעותו על האינטרסים של התובעת ועל
רכושה אגב מערכת היחסים הזוגית שלהם. לא מצאתי בלשון ההסכם ובהתנהגות
הצדדים כל אינדיקציה לטענה, כי מדובר היה בהסכם זמני או בהסכם למראית עין,
ויתרה מכך, מלשון ההסכם עולה, כי הוא מתייחס גם לעתיד, למצב בו יינשאו הצדדים
זה לזו.

49. עם זאת, אין זו הסוגיה הטעונה הכרעה במסגרת פסק דין זה, כי אם, כאמור, **השאלה,**
האם ההסכם אשר נחתם בין הצדדים בהיותם ידועים בציבור, כארבע שנים טרם

בית משפט לענייני משפחה בקריית גת

תלה"מ 17-11-43805 פלוגית נ' אלמוני

תלה"מ 18-05-5116 אלמוני נ' פלוגית

נישואיהם, ואשר אין חולק, כי לא אושר בבית המשפט לענייני משפחה או בבית הדין הרבני, הוא בבחינת הסכם ממון כהגדרתו בחוק יחסי ממון.

50. כידוע, עם חקיקתו של חוק יחסי ממון בין בני זוג, מאז 1.1.1974, בבוא בני זוג בברית הנישואין (התקפים עפ"י הדין), חלות על ענייני הרכוש שלהם הוראותיו.

עוד ידוע, כי בחוק יחסי ממון בחר המחוקק בשיטת השיתוף הדחוי, אשר משמעותה היא הפרדה מוחלטת של נכסי בני הזוג במהלך הנישואין (סעיף 4 לחוק), כאשר עם פקיעת הנישואין מתחלק ביניהם הרכוש על פי שווים של כלל נכסיהם, למעט נכסים מסוימים המפורטים בחוק (סעיף 5). האיזון נעשה על דרך שומת נכסיו של כל אחד מבני הזוג ותשלום ההפרש (סעיף 6).
(ראו למשל: רע"א 8672/00 אבו רומי נ' אבו רומי, פ"ד נו(6)175).

51. בסעיף 1 לחוק יחסי ממון נקבעה דרישת הכתב בנוגע להסכם המסדיר את יחסי הממון בין בני זוג נשואים, והוא הדין גם בכל הנוגע לשינויו.

בסעיף 2(א) לחוק נקבע, כי הסכם ממין זה טעון אישור של בית המשפט לענייני משפחה או של בית הדין הדתי.

בסעיף 2(ג1) לחוק נקבע, כי הסכם ממון שנכרת לפני הנישואין יכול שיאומת בידי נוטריון.

בסעיף 3 לחוק נקבע, כי בהעדר הסכם ממון יוחל על ענייני הרכוש של הצדדים הסדר איזון המשאבים הקבוע בחוק, אשר עיקריו הובאו לעיל.

יוער, כי המחוקק נקט לשון שונה ויצר הבחנה בין אישורו של הסכם ממון בידי הערכאה השיפוטית המוסמכת ובין אימותו בידי נוטריון או רושם הנישואין.

52. בעניינו, כאמור, ההסכם נחתם בשנת 2001 כארבע שנים טרם נישאו הצדדים, והוא נערך ע"י נוטריון ונחתם בפניו.

53. במאמר מוסגר יובהר, כשם שנקבע לעיל, כי הטענה לפיה ההסכם אינו תקף, שעה שלא אומת כדין ע"י הנוטריון מהווה, כאמור, הרחבת חזית אסורה, ולכן, איני מוצאת להידרש לה. למעלה מן הצורך יובהר, כי בירורה של טענה זו איננו טכני, המתמצה

בית משפט לענייני משפחה בקריית גת

תלה"מ 17-11-43805 פלונית נ' אלמוני

תלה"מ 18-05-5116 אלמוני נ' פלונית

בבדיקה האם צורף להסכם טופס האישור ע"י הנוטריון, אם לאו. הלכה למעשה, נדרש
בירור עובדתי- ענייני בשאלה האם הנוטריון זיהה את הצדדים, והאם הוא שוכנע שהם
מבינים את תוכנו של ההסכם ומשמעויותיו, והאם עשוהו מרצונם הטוב והחופשי.
משהטענה הועלתה רק בשלב הסיכומים, נמנעה מהתובעת האפשרות להביא גרסתה
בעניין זה בפני בית המשפט ולהוכיחה, ועל כן דין הטענה להידחות. לפיכך ומשעה
שממילא בנסיבות המקרה דנא ועל רקע המסקנה אליה הגעתי כמפורט בהרחבה להלן,
אין המדובר בעניין קרדינלי, נקודת המוצא היא, שההסכם אומת ע"י הנוטריון כדין, גם
בהעדרו של טופס האישור. למען הסר ספק יובהר, כי חרף העדרו של האישור הדרוש
שוכנעתי, כי הצדדים הבינו היטב תוכנו של ההסכם, ומשכך, ממילא דין הטענה
להידחות (עמ' 40 ש' 11-14 ; עמ' 42 ש' 1-2 ; עמ' 45 ש' 16-81 ; עמ' 48 ש' 9-10 לפרוטוקול
הדיון מיום 18.03.2019).

54. משבאנו הלום, עלינו להשיב על השאלה, האם בנסיבות המקרה דנא באשר הובאו לעיל,
ניתן לראות בו הסכם יחסי ממון אשר הוראותיו חלות על הצדדים אף לאחר נישואיהם.

55. לשיטת התובעת, כאמור, הוראות ההסכם חלות על ענייני הממון של הצדדים לאחר
נישואיהם, הגם שלא אושר ע"י בית המשפט או בית הדין, נוכח העובדות הבאות:
בהינתן שהדבר נקבע בו מפורשות; בהינתן כי הוא נחתם בפני נוטריון, כשם שחוק יחסי
ממון מאפשר ביחס לבני זוג העושים כן טרם נישואיהם; ובהינתן כי הצדדים פעלו
בהתאם להוראות ההסכם, ומשכך מנוע הנתבע ומושתק מלטעון כנגד תוקפו. עוד נטען
על ידה, כי ניתן להכיר בתוקפו של הסכם ממון גם בהעדר אישור כדין, והדבר תלוי
בנסיבותיו הספציפיות של המקרה.

56. מנגד טוען הנתבע, כי שעה שההסכם לא אושר ע"י ערכאה מוסמכת בהתאם להוראות
חוק יחסי ממון, הרי שהוא נעדר תוקף ממועד הנישואין.

57. אכן, כבר נקבע בפסיקה, כי נתונה לבית המשפט הסמכות להכיר בתוקפו של הסכם ממון
גם כאשר הוא לא אושר כדין, ונקבע עוד, כי בהסתמך על הדוקטרינה הפסיקתית
המוכרת בשיטתנו, ניתן להכיר בתוקפו של הסכם כזה, במקרים המתאימים לכך, מכוח
עקרונות תום הלב, ההשתק והמניעות.

וכך נקבע בעניין זה ע"י בית המשפט העליון: "הנה בכל הנוגע להסכם ממון שלא אושר
כדין אך הצדדים נהגו לפיו – קיימת דוקטרינה פסיקתית המעניקה לו תוקף מעשי
מכח עקרון תום הלב, ההשתק והמניעות: נראה לי, כי במקרה זה מנועה המשיבה 2

בית משפט לענייני משפחה בקריית גת

תלה"מ 17-11-43805 פלונית נ' אלמוני

תלה"מ 18-05-5116 אלמוני נ' פלונית

מלהעלות טענה זו בשלה כה מאוחר, 9 שנים לאחר שנכרת ההסכם, לאחר שהיא קיבלה את מה שההסכם העניק לה ובעת שהיא נדרשת לעמוד בנדרש ממנה על פיו. העובדה, שהיא נהגה על פי ההסכם במשך 9 שנים, מעידה על כך, שהיא הכירה בתוקפו וכי אישור בית המשפט המחוזי עמד בדרישותיה וכי היא חתמה על ההסכם מתוך רצון חופשי ומתוך מודעות מלאה להשלכותיו. העלאת טענה זו בשלב כה מאוחר הינה שימוש בזכות שלא בתום לב... בנסיבות שלפנינו נעשה שימוש בזכות לטעון את הטענה בדבר אישור בלתי נאות של החוזה על ידי בית משפט בחוסר תום לב, ועל כן דין טענה זו להידחות".

(בע"מ 7734/08, 8167/08 פלוני נ' פלונית, פורסם במאגרים האלקטרוניים).

58. לצד אמירה זו וכמעט באותה נשימה, הבהיר, באותה פרשה, השופט רובינשטיין, כי מתן תוקף מחייב להסכם שלא אושר כדין, אינו בבחינת הכלל, כי אם החריג לו, ומשכך לא בנקל יכיר בית המשפט בתוקפו של הסכם מעין זה: "אכן פרופ' א' רוזן צבי רמז, כי אולי יהווה עניין רודן פתח להרחבת הגישה למקרים פחות חריגים (א' רוזן צבי, דיני המשפחה בישראל- בין קודש לחול (תש"ן) 368) – אך המחוקק אמר דברו, וכל עוד דברו בעינו חשוב להדגיש, כי מקרים אלו יהיו החריגים. בדומה לכך, כשם שרק במקרים חריגים חוזה שלא נחתם יחייב את הצדדים לו מכח עיקרון תום הלב, כך רק במקרים חריגים יחייב הסכם ממון שלא אושר (אף אם נחתם) את הצדדים לו מכח עיקרון זה. על בתי המשפט לזכור, כי דרך המלך היא אישור ההסכם כדין בהתאם להוראות החוק..... בסופו של יום, 'קביעת גבולות היא בלתי נמנעת, פעמים רבות, לשם קיומה של הוודאות המשפטית – למען ידע כל אדם היכן הוא עומד ומהן זכויותיו וחובותיו' (בג"צ- גני חוגה בע"מ נ' שר האוצר [פורסם בנבו] – השופט, כתארו אז, ד' חשין) –בקבעו חובה לאשר את ההסכם הציב המחוקק גבול ברור, ולמעט באותם מקרים חריגים בהם יהיה מושקע צד להסכם מלהעלות טענה לגבי העדר אישור כדין נוכח התנהגות הצדדים להסכם, הגבול הוא זה הקבוע בחוק... (שם).

59. בעניין זה יפה כוחם גם של דברי בית המשפט המחוזי בתל אביב מפי כב' השופט שילה בפסק דין שניתן אך לאחרונה והופנה באמצעותם הזרקור אל החשיבות הרבה שיש במניעת הגלישה במדרון החלקלק כתוצאה ממתן הכשר להסכמים והכרה בתוקפם, כאשר הוראות הדין אינן מתירות זאת: "מדיניות משפטית ראויה, צריכה להגביל את האפשרות של מתן תוקף להסכם שלא אושר למקרים נדירים שבהם 'זעקת ההגינות' וכן דיני תם הלב והמניעות, מצדיקים סטייה מהוראת חוק מפורשת. זאת, בדומה לפסיקה שהתפתחה ביחס להכרה בקיומה המשפטי של התחייבות לעשות עסקה במקרקעין, אף בהיעדרו של מסמך בכתב (ע"א 8234/09 שם טוב נ' פרץ, פ"ד סד (3),

בית משפט לענייני משפחה בקריית גת

תלה"מ 17-11-43805 פלוגית נ' אלמוני

תלה"מ 18-05-5116 אלמוני נ' פלוגית

60, 87-88 (להלן: "פסה"ד שם טוב"); ע"א 986/93 קלמר נ' גיא, פ"ד נ(1) 185, 197;

ע"א 6766/11 חג'אזי נ' חג'אזי [פורסם בנבו] (23.6.13) פס' 13-15. אולם כפי שנקבע

בפסיקה, סטייה מהוראת חוק מפורשת בשל 'זעקת ההגינות' הינה החריג ויש

להישמר ולהיזהר מפני מדרון חלקלק שיורקן מתוכן את הוראת החוק (פסה"ד שם

טוב, פסקה א' לפס"ד של כב' השופט רובינשטיין). כפי שציינה כב' השופטת ברק-

ארז בפסה"ד יצחקי:

'יש להישמר מגלישה במורדו של 'מדרון חלקלק' שיוציא מגדר תחולתה של דרישת

האישור הסכמים רבים מידי. פרשנות כזו עלולה לרוקן בסופו של דבר את הדרישה

לאישורו של הסכם ממון ממשמעותה...'. ראו גם: ניסים שלם, יחסי ממון ורכוש הדין

והפסיקה, כרך שני, מהדורה שנייה מעודכנת 2019 בעמ' 494".

עמ"ש (ת"א) 19-03-17125 נ.ל נ' ס.ר, פורסם במאגרים האלקטרוניים.

60. עיינו הרואות, אפוא, כי מוקנית אמנם לבית המשפט הסמכות להכיר בתוקפו של הסכם

ממון שנחתם ושהצדדים פעלו על פיו לאורך השנים, על אף שלא אושר בהתאם להוראות

חוק יחסי ממון, אולם עליו לעשות כן במשורה ובמקרים חריגים בלבד.

61. ומן הכלל אל הפרט – האם בנסיבות המקרה דנא נכון יהא להכיר בתוקפו של ההסכם,

אשר נכרת בהיות הצדדים שלפניי ידועים בציבור, גם בהתייחס לתקופת הנישואין

שלהם, אם לאו?

לאחר ששקלתי בדבר באתי לכלל מסקנה, כי התשובה לכך היא בשלילה, ולהלן נימוקיי.

62. ראשית יובהר, כי דין טענת התובעת לפיה ההסכם תקף מכוח הוראת סעיף 2 (ג) לחוק

יחסי ממון, עת אומת ע"י נוטריון טרם נישואי הצדדים, להידחות.

63. מקרה דומה בנסיבותיו למקרה שלפנינו הונח לפתחו של בית המשפט המחוזי בירושלים

בדונו בערעור על פסק דינו של בית המשפט לענייני משפחה.

64. באותה פרשה דחה בית המשפט לענייני משפחה תביעה של אישה לקבוע בטלותו של

הסכם הממון אשר נחתם בינה ובין מי שהיה בשעת החתימה עליו ידועה בציבור, ובחלוף

כחמש שנים נשא אותה לאישה.

בית המשפט המחוזי קיבל הערעור על פסק הדין והפך ההכרעה של בית המשפט לענייני

משפחה, תוך שקבע, כי הסכם הממון אינו תקף, שעה שהתנאי לסמכותו של נוטריון

בית משפט לענייני משפחה בקריית גת

תלה"מ 17-11-43805 פלונית נ' אלמוני

תלה"מ 18-05-5116 אלמוני נ' פלונית

1 לאמת הסכם ממון הוא כריתתו במועד בו התקבלה כבר ע"י בני הזוג החלטה להינשא או
2 כאשר האימות נעשה ערב הנישואין.

3 בית המשפט המחוזי קבע, כי המונח "לפני הנישואין" שבחוק יחסי ממון מתייחס למועד
4 כריתת ההסכם ולא למועד בו אושר ע"י הנוטריון. וכך נקבע בפסק הדין: "אין הנוטריון
5 מוסמך לאמת הסכם ממון כאשר הצדדים להסכם אינם נופלים מבחינה מעשית, במועד

6 האימות, למשבצת של נישואין. כאשר מדובר בצדדים העומדים ערב נישואיהם, ניתן
7 'למתוח' את הלשון של סעיף 2(ג1) ולראותם כמי שמצויים על סף המעמד של 'בני זוג',

8 באופן המאפשר לנוטריון לאמת את ההסכם שכרתו כהסכם ממון על תנאי מתלה,
9 שייכנס לתוקף סמוך לאחר מכן עם התרחשות הנישואין העומדים בפתח.....לא כן

10 צדדים שאין להן כל תכנית להינשא בעתיד הנראה לעין. צדדים כאלה אינם נחשבים
11 ל'בני זוג' כמשמעותם בחוק יחסי ממון, אפילו אם הם חיים כידועים בציבור, ואין

12 לנוטריון סמכות לאמת את ההסכם שכרתו כהסכם ממון לפי החוק..... תנאי לסמכות
13 האימות, הן של רושם הנישואין והן של הנוטריון, הנו שבני הזוג כבר קיבלו את

14 ההחלטה להינשא כך שהליך האימות מתבצע ערב הנישואין..... בהיותם ידועים
15 בציבור, לא הייתה לנוטריון או לכל רשות אחרת (לרבות לבית המשפט) סמכות לאמת

16 או כאשר הסכם ממון בין הצדדים. הנוטריון גם לא היה מוסמך להעניק להסכם אימות
17 מותנה ומושהה שישתכלל אם וכאשר יחול בעתיד שינוי בכוונת הצדדים והם יחליטו

18 להינשא. זאת ועוד. כאשר הסכם ממון מאומת לפני הנישואין על ידי נוטריון, עליו
19 לענות על הגדרת הסכם ממון בסעיף 1 לחוק יחסי ממון, כלומר להסדיר את יחסי

20 הממון שבין הצדדים כ'בני זוג' נשואים בלבד....." (ההדגשות אינן במקור - פ.ג.כ; עמ"ש
21 (י-ם) 13-04-26693, פלונית נ' פלוני, פורסם במאגרים האלקטרוניים).

22

23 65. צא ולמד, כי הסכם שערכו בני זוג בהיותם ידועים בציבור ואומת בידי נוטריון בשלב בו
24 נישואין לא היו על הפרק, גם אם נכתב בו כי הוראותיו תחולנה על יחסי הממון של

25 הצדדים ככל שיחליטו בבוא היום לבוא בברית הנישואין, אינו יכול להיחשב הסכם ממון
26 שאושר כדין בהתאם להוראותיו של חוק יחסי ממון.

27

28 66. בענווה רבה אומר, כי מאמצת אני קביעה זו של בית המשפט המחוזי. משעה שההסכם,
29 על אף שנושא הוא כותרת של הסכם ממון, לא נערך ערב נישואי הצדדים שלפניי,

30 ולמצער אינו צופה פני נישואין בעתיד הנראה לעין, ואף כי בחלוף כארבע שנים ממועד
31 כריתתו נישאו הם זה לזו, לא ניתן להכיר באימות שנעשה בידי הנוטריון (שבמקרה דנא

32 מסתכם בהטבעת חותמתו) ככזה העונה על דרישותיו של חוק יחסי ממון, ולראות בו
33 הסכם ממון כמשמעותו שם.

34

בית משפט לענייני משפחה בקריית גת

תלה"מ 17-11-43805 פלוגית נ' אלמוני

תלה"מ 18-05-5116 אלמוני נ' פלוגית

בפרט דברים אמורים עת התובעת עצמה אישרה בפה מלא במסגרת חקירתה הנגדית, כי
במועד החתימה על ההסכם, עניין הנישואין לא עמד כלל על הפרק (עמ' 84 ש' 17-21
לפרוטוקול הדיון מיום 18.03.2019).

67. ודוק, הלכה מושרשת היא, כי חוק יחסי ממון אינו חל אלא על בני זוג נשואים, ולפיכך רק
יחסי הממון של בני זוג כאלה יכולים להיות מוסדרים בהסכם ממון (ע"א 640/82 כהן נ'
היועץ המשפטי לממשלה, פ"ד לט(1)673).

אין בכך אמנם כדי למנוע מבני זוג ידועים בציבור להסדיר את ענייניהם הרכשיים
בהסכם, והסכם כזה אף ניתן לאישור ע"י בית המשפט לענייני משפחה מכוח הסמכות
המסורה לו בסעיף 3(ג) לחוק בית המשפט לענייני משפחה, תשנ"ה-1995 (רע"א 6854/00
היועץ המשפטי לממשלה נ' זמר, פ"ד נו(5)491), אולם הסכם כזה שעניינו הסדרת
רכושם של ידועים בציבור מסתופף באוהלם של דיני החוזים הכלליים, ואינו בגדר הסכם
ממון לפי חוק יחסי ממון (פרשת כהן, בעמ' 682; פרשת זמר, בעמ' 505).

68. על שום כך מצאתי, כי ההסכם כוחו יפה לתקופת היות הצדדים ידועים בציבור, והוא
יונק חיותו ותוקפו מדיני החוזים הכלליים עד למועד בו נישאו הם זה לזה, אולם ממועד
הנישואין טעון הסכם אשר תכליתו היא להסדיר את ענייני הממון ביניהם אישור בידי
הערכאה המוסמכת כקבוע בחוק יחסי ממון. נוכח האמור ובשים לב לפרק הזמן, שאינו
מבוטל, אשר חלף מן המועד בו אומת ההסכם בידי הנוטריון ועד המועד בו נפגעה תהום
ביחסי הצדדים ונוצר בהם קרע עמוק (אם כי הם דרים עדיין בכפיפה אחת ועודם
נשואים זה לזה), הרי שלא ניתן לקבוע, בנסיבות המקרה דנא, כי ההסכם אומת בידי
הנוטריון "ערב נישואיהם" כמצוות החוק, ומשכך, אין התובעת רשאית להשליך יתרה
על הוראותיו בכל הנוגע לתקופת נישואיהם, ולשיטתי, אין הן תקפות ביחס לתקופה זו.

69. כן מצאתי לדחות טענות התובעת לפיהן יש להכיר בתוקפו של ההסכם כהסכם ממון
כמשמעותו בדיון מכוח עקרונות ההשתק, המניעות ותום הלב.

70. לאחרונה נדרש לכך בית המשפט המחוזי בתל אביב ובפסק דינו אשר הוזכר לעיל התקבל
ערעור על פסק דינו של בית המשפט לענייני משפחה, תוך שנקבע כי הסכם שנחתם בין
בני זוג בהיותם ידועים בציבור ומסדיר את ענייני הממון שלהם, אינו חל על עניינים אלה
לאחר נישואיהם.

וכך, בין השאר, נקבע שם מפי כב' השופט שוחט:

בית משפט לענייני משפחה בקריית גת

תלה"מ 17-11-43805 פלונית נ' אלמוני

תלה"מ 18-05-5116 אלמוני נ' פלונית

1 "ראשית, ההסכם שנחתם בין בני הזוג אינו הסכם ממון. הסכם ממון בהגדרה, בין על
2 פי גישת פרופ' אריאל רוזן צבי ("יחסי ממון בין בני זוג", 303) בין על פי גישת הש' בן
3 פורת בפרשת שי שרעבי (ע"א 169/83 שי נ' שי, לט (3) 776 אף לפי גישת הביניים
4 שמציע ניסים שלם בספרו "יחסי ממון ורכוש – הדין והפסיקה", מהדורה שניה, כרך
5 שני עמ' 478-480) מחייב סממן אחד, משותף לכולם - היות ההסדר הכלול בו צופה
6 פקיעת הנישואין (ובלשון החוק כיום לאחר תיקון 2008, "התרת נישואין") עקב
7 גירושין או מוות.

9 ציפיה שכזו אין בהסכם שלפנינו, שהרי על פניו בני הזוג עשו את ההסכם לתקופת
10 חייהם כידועים בציבור ולעת עשייתו לא חשבו כי יינשאו זל"ז.

11 שנית, הגישה בפרשת רודן ודומיה מכוונת להסכמי ממון שנחתמו בין בני זוג נשואים
12 במהלך נישואיהם, שתוכנם עונה להגדרה של הסכם ממון, שלא הוגשו לאימות
13 ולאישור, כשבן הזוג הטוען לאי תקפותו של ההסכם נהנה מפירותיו, מפירות ההסדר
14 שבוצע. לא מצאתי בפסיקה מקרה בו יושמה ההלכה על הסכם ממון טרום נישואין
15 הגם, ומבלי לקבוע מסמרות, כי ניתן להכיל מתיחתה של גישה זו, בנסיבות מתאימות,
16 גם על הסכם שכזה. דא עקא שבמקרה שלנו, אין בידניו הסכם ממון טרום נישואין אלא
17 הסכם בין ידועים בציבור שתכליתו מניעת תחולתו של ההסדר הרכושי שחל עליהם
18 בהעדרו – הילכת השיתוף – לעת פירוד (ס' 20) ולא לעת התרת הנישואין עקב גירושין
19 או מוות. מתיחתה של גישה זו גם על המקרה שלפנינו קרי מתן תוקף להסכם שהסדיר
20 את יחסי הממון בין בני זוג ידועים בציבור במהלך חייהם הזוגיים ככאלה, גם על
21 תקופת חייהם כנשואים לאחר שנישאו הינו צעד אחד יותר מדי, שיש בו כדי ליתר את
22 ההסדר הנורמטיבי שקבע חוק יחסי ממון ואת התכלית שעומדת מאחורי דרישת
23 האימות והאישור. כידוע דרישות אלה, אימות ואישור, הן דרישות מהותיות. את הטעם
24 לקיומן מוצאים אנו בע"א 4/80 מונק נ' מונק, לו (3) 421 – בגלל היחסים המיוחדים,
25 העדינים והמורכבים הקיימים בין בעל ואישה והצורך בניטרול השפעות הדדיות
26 אפשריות לרבות השפעות בלתי הוגנות. אכן, יחסים עדינים ומורכבים נוטים
27 להתקיים, אף רצוי שיתקיימו, גם בבני זוג ידועים בציבור. ברם, ידועים בציבור אינם
28 סטאטוס אלא מצב עובדתי. היום כן מחר לא. כל אחד מבני הזוג יכול להביא לסיומם
29 בהינד עפעף. לא כך הם פני הדברים בבני זוג נשואים המחויבים לגושפנקא של הדין
30 לסיום יחסיהם. מכאן, הסכמה של בני זוג ידועים בציבור למשטר רכושי מסוים לא
31 מקימה חזקה שמסכימים הם להחלת אותו משטר גם אם ישתנה מצבם לבני זוג
32 נשואים. מכאן וביתר שאת החשיבות לדרישת האימות והאישור, שהוחלה, אגב, גם על
33 בני זוג נשואים מלפני 1.1.1974 עליהם חלה הילכת השיתוף (ע"א 490/77 נציה נ' נציה,
34 לב (2) 621) – אותו משטר רכושי שחל כרגיל על ידועים בציבור – שמבקשים לחתום על
35 הסכם ממון".

בית משפט לענייני משפחה בקריית גת

תלה"מ 17-11-43805 פלונית נ' אלמוני

תלה"מ 18-05-5116 אלמוני נ' פלונית

(עמ"ש (ת"א) 17125-03-19 הנ"ל).

1

2

3 דברים אלה מדברים בעד עצמם ובענווה רבה אומר שוב, כי מאמצת אני אותם בשתי
4 ידיים.

5

6 71. אכן, הסכם ממון כמשמעותו בחוק יחסי ממון צופה פניה של פקיעת הנישואין, שהרי
7 בריח התיכון שלו הוא עקרון השיתוף האובליגטורי, הנדחה למועד פקיעת הנישואין על
8 דרך איזון משאבים (בשונה מן ההסדר שקדם לחקיקתו – הלכת השיתוף שאדניה הם
9 שיתוף קנייני), ועל שום כך נקבע, כי אחד מסימני ההיכר העיקריים שלו הוא הסדרה של
10 רכוש בני הזוג לעת פקיעת הנישואין באמצעותו.

11

12 72. מעיון בהסכם במקרה זה שלפנינו עולה, כי הוא נעדר סממן זה.
13 זאת ועוד והלכה למעשה, אין הנתבע מנוע ומושק מהעלאת הטענות כנגד תוקפו של
14 ההסכם, שעה שאין המדובר במצב בו הוא נהנה מפירות ההסכם לאורך שנים, ומבקש
15 כעת להתנער מן המוסכם בו. כפי שעולה בבירור מהעדויות שנשמעו לפניי, נועד ההסכם
16 להגן על זכויות התובעת, וכך אף נוסח. פשיטא, כי עתירת הנתבע וטענותיו באשר הובאו
17 במסגרת ההליכים שבכותרת אינן מגיעות כדי חוסר תום לב מצדו.

18

19 73. כן לא מצאתי, כי נסיבות המקרה דנא מצדיקות החלתו של החריג לכלל והכרה בהסכם
20 כהסכם ממון, על אף שלא נעשה ערב הנישואין ולא אושר כדן, צעד שיש לנקוט בו
21 בריסון ובזהירות ובמקרים יוצאי דופן בלבד. כך, בין השאר, לא שוכנעתי לאחר שמיעת
22 העדויות של הצדדים ושל העדים שהופיעו לפניי, כי הצדדים פעלו לאורן של הוראות
23 ההסכם.

24

25 74. מהתשתית הראייתית שהונחה לפניי שוכנעתי, כי הליכי הרכישה של הדירות נוהלו
26 בידיהם של בני הזוג בצוותא חדא כשותפים לכל דבר ועניין, הגם שהזכויות בהן נרשמו
27 על שם התובעת בלבד.

28

29 75. מעדותו של מר ..., יועץ המשכנתאות בבנק הפועלים אשר טיפל בהלוואות המשכנתא
30 אותן נטלה התובעת עולה, כי הנתבע היה חלק בלתי נפרד מהליך נטילתן: "ש. אתה יכול
31 לומר לביהמ"ש מי בפועל היה אצלך, מי פנה, ומי ביקש, איך זה התנהל בעולם
32 המעשה. ת. שני הפונים היו אצלי לגבי רכישת דירה, זה היה שלוש פעמים, בדצמבר
33 2012, פעם אחת, ביוני 2015 ובאוקטובר 2015 גם. שניהם היו בפגישות, על מנת לרכוש

בית משפט לענייני משפחה בקריית גת

תלה"מ 17-11-43805 פלוגית נ' אלמוני

תלה"מ 18-05-5116 אלמוני נ' פלוגית

דירה. עוד דירה. כמובן ביקשנו לפי נהלי הבנק, ששני בני הזוג יהיו הלוואה
הזו" (עמ' 18 ש' 13-17 לפרוטוקול הדיון מיום 18.03.2019).

...
ש. תאמר לי, מי פנתה לבקש את ההלוואות.. מי פנתה אליכם לבקש את ההלוואות?
ת. שני הצדדים". (שם, בעמ' 21 ש' 23 עד עמ' 22 ש' 1).

76. בנוסף, עיון במסמכי ההלוואות המובטחות במשכנתא אשר ניתלו בשנת 2012 (לצורך
מימון רכישת הדירה השנייה) ובשנת 2015 (לצורך מימון רכישת הדירה השלישית) מעיד,
כי הנתבע לוה נוסף בהן לצד התובעת (ראו נספחים ז'- י' לכתב ההגנה בתביעה לסילוק
יד).

אם כן, יש לתמוה כיצד, אם נכונה טענת התובעת והצדדים פעלו בהתאם להוראות
ההסכם על מנת להבטיח הפרדה רכושית מוחלטת, ואין לנתבע כל זכות שהיא הנובעת
מן הבעלות בדירות ומקשר הנישואין, הסכים הוא ליטול יחד עמה ההלוואות שנועדו
למימון רכישתן של הדירות השנייה והשלישית.

לא נעלם מעיניי, כי נהלי הבנק מחייבים זאת, אך לו אכן היו מוסדרים ענייני הרכוש של
הצדדים כדן, ולו אכן היה מעוגן בהם משטר של הפרדה רכושית, גם מנקודת המבט של
הצדדים עצמם בשעת מעשה (ולא בדיעבד), חזקה היא, כי היה בכך כדי לצלוח את
המשוכה שהציב הבנק.

77. זאת ועוד, מעדותה של עו"ד ש. אשר טיפלה בעסקת המכירה והרכישה של אחת הדירות,
עת ייצגה בה את המוכרים והרוכשים גם יחד עולה, כי מבחינתה נוהל ההליך כולו אל
מול שני הצדדים שלפנינו כגוף אחד:

ש. את יכולה לומר קודם מי פנה אליך. ת. אני ממש לא זוכרת. אני זוכרת שהזוג פנה
אלי, אם אני טועה, זה היה באמצעות ר. המתווך שמשרדו היה סמוך למשרדי. אני
חושבת אם אני זוכרת נכון שקודם דובר על עסקת הרכישה, אני חושבת ולא בטוחה.
פנתה אלי הגברת (הנתבעת) יחד עם התובע, ואני חושבת שהעסקה הייתה על שמה
בלבד אך הם הגיעו ביחד. אני חושבת שר. המתווך נכח בעסקת המכר" (ההדגשות אינן
במקור- פ.ג.כ; עמ' 28 ש' 7-12 לפרוטוקול הדיון מיום 18.03.2019).

...
" אני אקצר לך, אני זוכרת את הדברים כדלקמן: הגיע אלי הזוג, פנה אלי הזוג לבצע
עסקה, אני ייצגתי בעסקת הקניה והמכירה של הדירה ברח' גם את המוכרים וגם
את הקונים. ישבו בפני הזוג, אני שוחחתי עם הזוג מבחינתי הם היו מקשה אחת.

בית משפט לענייני משפחה בקריית גת

תלה"מ 17-11-43805 פלוגית נ' אלמוני

תלה"מ 18-05-5116 אלמוני נ' פלוגית

1 ההסכם אם אני זוכרת נכון היה על שם הנתבעת פעלתי באופן שווה מול שניהם. הייתי
2 משוחחת עימה בטלפון ואיתו בטלפון. היא הייתה אם אני טועה, לפעמים היא
3 הייתה שולחת אותו לקחת מסמכים. מעבר לכך, אני באמת לא זוכרת דבר. זו עסקה
4 אחת מיני רבות ואי אפשר לצפות ממני לזכור" (ההדגשות אינן במקור - פ.ג.כ ; שם,
5 בעמ' 28 ש' 18 עד עמ' 29 ש' 2).

...

7 "הייתי ברורה. הייתי מדברת עם שניהם בטלפון (צ.ל: טלפון - פ.ג.כ), שהגברת הייתה
8 לפעמים אמרתי היא ..., הייתי מתנהלת מול ... (הנתבע), היה לוקח, מוסר וכו'.
9 ההתנהלות מבחינתי כפי שאמרתי בראשית דבריי, הייתה כיחידה אחת. הרשו לי
10 להתנהל כך, זה לא שעשיתי משהו בניגוד (חסר: לדעת - פ.ג.כ) מי מהצדדים. זה היה
11 על דעת הצדדים" (ההדגשות אינן במקור - פ.ג.כ ; שם, עמ' 30 ש' 3-6).

13 דברים אלה מדברים בעד עצמם, ומלמדים על התנהלות זוגית של הצדדים, אשר אדניה
14 הם שיתוף והדדיות עת כל אחד מהם תורם לה מיכולותיו ומן המשאבים השונים
15 העומדים לרשותו, ואין בה עדות לכך שהם פעלו ברוח ההסכם.

17 78. יש ליתן הדעת גם לעדותו של רוכש הדירה השנייה, ... ממנה עולה, כי הנתבע שיפץ את
18 הדירה בעצמו (עמ' 74 ש' 5-8 ; עמ' 75 ש' 1-2 ; עמ' 78 ש' 8-19 לפרוטוקול הדיון מיום
19 18.03.2019) התובעת אישרה, כי הנתבע סייד את קירות הדירה, החליף משקופי הדלתות
20 בה והחליף את ארון האמבטיה בה (עמ' 82 ש' 5-9 לפרוטוקול מיום 18.03.2019). גם בכך
21 יש אינדיקציה להתנהלותם של הצדדים, אשר נהגו כמנהג בני זוג נשואים, החולקים
22 חיים משותפים בכל רובד שהוא, גם בן הכלכלי-רכושי.

24 79. עוד עולה מעדותו של מר ..., כי עקב תקלה שהייתה בדוד השמש, הסכים הנתבע להפחתת
25 סך של \$5,000 מגובה התמורה בגין הדירה (עמ' 80 ש' 5-13 לפרוטוקול מיום
26 18.03.2019). התובעת אישרה בחקירתה הנגדית, כי ההפחתה הייתה בהסכמתה (עמ' 82
27 ש' 3-4 לפרוטוקול הדיון מיום 18.03.2019). ניתן ללמוד מכך, שהייתה לנתבע
28 הפררוגטיבה לנהל משא ומתן עם רוכש הדירה ואף לשנות את גובה התמורה המוסכם,
29 ומוכן כי יש בכך ללמד על התנהלות הצדדים כבני זוג נשואים, ועל האופן בו ראו הזיקה
30 של כל אחד מהם לדירה זו. הדעת נותנת, כי לו אכן היו רואים הצדדים בהסכם עמוד
31 האש שלפניהם בכל הנוגע לענייניהם הרכשיים ופועלים על פיו, אזי לא היו לנתבע יד
32 ורגל באף אחד מענייניה הרכשיים של התובעת, ועל אחת כמה וכמה בעניינים כבדי
33 משקל כדוגמת רכישת דירות ומכירתן.
34 דא עקא, שעפ"י התרשמותי, כאמור, לא היו כך פני הדברים.

בית משפט לענייני משפחה בקריית גת

תלה"מ 17-11-43805 פלונית נ' אלמוני

תלה"מ 18-05-5116 אלמוני נ' פלונית

1

2 80. זאת ועוד, בניגוד לטענות התובעת בעניין ההפרדה הרכושית המלאה שהנהיגו ביניהם
3 הצדדים לכאורה, הוכח, כי הנתבע נתן למעסיקתו הוראה להפקיד בחשבון הבנק שלה
4 את שכרו בין השנים 2007-2013.

5 התובעת הודתה, כי הכנסות הנתבע ממשלח ידו אכן הופקדו בחשבון הבנק שלה, אך בד
6 בבד עם זאת טענה, כי השיבה לו לאורך השנים הסכומים שהופקדו על ידו באמצעות
7 המחאות שונות שנמסרו לו על ידה. באת כוחה אף ציינה כי רשימת המחאות צורפה
8 לכתב ההגנה מטעמה (עמ' 86 ש' 5-18 לפרוטוקול הדיון מיום 18.03.2019). בחינת נספח
9 ב' לכתב ההגנה של התובעת מעלה, כי מדובר בטבלה שנערכה בכתב יד, ככל הנראה על
10 ידה מבלי שצורפו לה אסמכתאות כנדרש. לא זו אף זו, העברות הכספים בין הצדדים
11 מעידות דווקא, על שיתוף ביניהם ולא על הקפדה על הפרדה רכושית.

12

13 81. כן הודתה התובעת בחקירתה הנגדית, כי היא קיבלה מידיה של הנתבע סך של 100,000 ₪
14 (עמ' 87 ש' 10-11 לפרוטוקול הדיון מיום 18.03.2019) ששולמו לו כפיצויים, אך הוסיפה
15 וטענה, כי מדובר בהשבת כספים שהוא חב לה בגין הסכומים שהוצאו על ידה לאורך
16 החיים המשותפים (עמ' 87 ש' 5-9 לפרוטוקול הדיון מיום 18.03.2019).
17 לא מצאתי לקבל טענה זו, אשר אינה נתמכת בכל ראיה חפצית שהיא. לו אכן היו
18 מקפידים הצדדים על הפרדה רכושית מלאה כנטען, ועורכים ביניהם התחשבויות כספית
19 מדוקדקת, חרף היותם נשואים, מצופה היה, כי יסדירו זאת בכתב, לכל הפחות במישור
20 היחסים ביניהם.

21

22 82. אני סבורה, כי העובדה שהצדדים ניהלו חשבונות בנק נפרדים יש בה להעיד על ההפרדה
23 הרכושית שהתובעת טוענת לה. כידוע, זוגות נשואים רבים בוחרים לנהל חשבונות בנק
24 נפרדים, ואין זו חזות הכל, וודאי אין בכך להעיד כי נישואיהם נעדרי השלכות בפן
25 הכלכלי-ממוני בבואם אל קצם.

26

27 83. גם בעובדה כי מלוא הזכויות בדירות נרשמו ע"ש התובעת בלבד אין כדי להעיד על היותן
28 בבחינת "נכסים חיצוניים" אשר אין לאזן שוויין או איזו מהן בין הצדדים, וראו לעניין
29 זה הוראת סעיף 9 לחוק יחסי ממון. יוזכר, כי כל שלוש הדירות נרכשו לאחר נישואי
30 הצדדים, ונוכח המסקנה אליה הגעתי לעיל, אין התובעת יכולה להיבנות מסעיף 6
31 בהסכם.

32

33 84. עוד יובהר, כי לא מצאתי לקבל טענת התובעת לפיה משעה שהנתבע לא הגיש תביעה
34 לביטול ההסכם יש לדחות טענותיו. היות שלטענת הנתבע, כאמור, מאז נישאו הצדדים

בית משפט לענייני משפחה בקריית גת

תלה"מ 17-11-43805 פלונית נ' אלמוני

תלה"מ 18-05-5116 אלמוני נ' פלונית

- 1 זה לזו, לא ניתן להכיר בהסכם כהסכם ממון כיוון שאין הוא עומד בתנאים שמציב הדין,
- 2 טענה שבסופו של יום התקבלה (בכל הנוגע לתקופת הנישואין של הצדדים), הרי שאין
- 3 באי הגשת תביעה כזו מצדו כדי להעלות או להוריד בענייננו.
- 4
- 5 85. נוכח האמור בהרחבה לעיל, מסקנתי היא, שאין להחיל את הוראות ההסכם בכל הנוגע
- 6 לענייני הממון של הצדדים מיום נישואיהם ואילך.
- 7 משכך והיות שהוגשה ע"י הנתבע תביעה רכושית ובהתבסס על הוראת הסעיפים 5 ו-5א
- 8 לחוק יחסי ממון, ובראי כלל הנסיבות ובהן המשבר שפרץ ביחסי הצדדים והמועד בו
- 9 הוגשה תביעת הנתבע (ראו סעיף 5א (א)(1)(ב) לחוק יחסי ממון), יש להחיל על ענייני
- 10 הרכוש של הצדדים את הסדר איזון המשאבים הקבוע בחוק.
- 11
- 12 86. לצורך ההכרעה מצאתי לקבוע, כי בנסיבות העניין מועד הקרע הוא ביום הגשת התביעה
- 13 לסילוק יד ע"י התובעת. ודוק, אף כי הצדדים עודם נשואים זה לזה ומתגוררים תחת
- 14 קורת גג אחת, הרי שמצב זה נכפה עליהם מחוסר ברירה ונוכח המחלוקת ביניהם בעניין
- 15 הבעלות בדירת המגורים. שוכנעתי, לאחר שמיעת העדויות, כי יחסי הצדדים נקלעו
- 16 למבוי סתום, כי עצימות הסכסוך ביניהם גבוהה, וכי דה פקטו הקיץ הקץ על נישואיהם,
- 17 ויש לראות בפניית התובעת לבית משפט זה בעתירה לסילוק ידו של הנתבע מדירת
- 18 המגורים נקודת אל חזור ביחסיהם, בפרט במבט רטרואקטיבי נוכח השתלשלות
- 19 העניינים שלאחריה והיריבות הקשה בין הצדדים כפי שבית המשפט נחשף לה תוך כדי
- 20 ניהול ההליכים.
- 21
- 22 87. לצד זאת מצאתי, בהסתמך על הדין עצמו ועל עקרונות הצדק שהם ממילא יסוד מוסד
- 23 בכל הליך משפטי, ובהם גם "זעקת ההגינות" המהדהדת בקול רם בענייננו, כי יש
- 24 להחריג התמורה ששולמה בגין רכישת הדירה הראשונה מאיזון המשאבים בין הצדדים,
- 25 וזאת מהטעמים הבאים: מהעדויות שנשמעו לפניי עולה, כי מלוא הזכויות בדירה
- 26 הראשונה, על אף שנרכשה בתקופת הנישואין, נרכשו באמצעות מקורותיה האישיים של
- 27 התובעת בלבד. כזכור, הדירה נרכשה בחודש יולי 2008 תמורת סך של \$80,000
- 28 ובאמצעות הון עצמי בלבד. הנתבע עצמו הודה בכך במסגרת חקירתו הנגדית (עמ' 55 ש' 19-22
- 29 לפרוטוקול הדיון מיום 18.03.2019). יוער, כי הנתבע הודה בכך, למרות הנטען
- 30 בכתב ההגנה שלו לפיו הדירה נרכשה ממקורות משותפים (סעיף 18 לכתב ההגנה). גם
- 31 בסיכומיו מודה הוא, כי הדירה נרכשה תמורת סך של 80 אלף דולר, אשר מקורם
- 32 בכספים שקיבלה התובעת בירושה, אך לטענתו, היא לא שמרה על הפרדה בין הסך
- 33 האמור ובין כספו, והם נטמעו זה בזה, כשם שנהגו הצדדים גם בנוגע לשיפוץ ולדירה
- 34 השנייה שנרכשה (סעיף 66 לסיכומים).

בית משפט לענייני משפחה בקריית גת

תלה"מ 17-11-43805 פלונית נ' אלמוני

תלה"מ 18-05-5116 אלמוני נ' פלונית

זאת ועוד, התובעת צירפה לכתב ההגנה שלה אסמכתא לפיה ביום 06.08.2008 (כשלושה שבועות לאחר שנחתם הסכם המכר) הועבר לידיה מחו"ל סך של 37,000 אירו (כפי הנראה, אף כי לא ניתן להבין בבירור מן המסמך את סוג המטבע) - נספח ג' לכתב ההגנה בתביעה הרכושית.

יוער, כי למרות טענותיו בעניין, לא הביא הנתבע ראיות בנוגע להשבחת הדירה הראשונה, בין כתוצאה מעליית מחירי הנדל"ן בשוק ובין כתוצאה משיפוצה, ככל ששופצה.

88. כידוע, נכסים שהיו לבני הזוג ערב הנישואין או שהם קיבלו במתנה או בירושה תוך כדי הנישואין הם בבחינת "נכסים חיצוניים" המורגים מהסדר איזון המשאבים (סעיף 5(1) לחוק יחסי ממון). משמונת לפנינו, כאמור, הודאת בעל דין, הרי שדי בכך, ואין מקום להכביר מלים נוספות בעניין, אך למעלה מן הצורך יצוין, כי מעבר לאמרות הנתבע לא הוכח על ידו, שהיו ברשותו ערב הנישואין או במועד בו נרכשה הדירה הראשונה מקורות כספיים למימון רכישתה. יתר על כן, בכתבי הטענות שלו נטען על ידו, כי הזכויות בשלוש הדירות נרשמו על שם התובעת עקב מצבו הכלכלי הקשה. לית מאן דפליג, כי טרם נישאו הצדדים זה לזה לא היו ברשות הנתבע מקורות כספיים כלשהם, כי אם חובות שרצו על צווארו, וגם אם כטענתו, עובר לנישואיהם עלה בידו לסלק חובותיו, נהיר, כי בשים לב לגובה ההכנסה שלו, לא עלה בידו לצבור או לחסוך כספים ששימשו למימון רכישת הדירה הראשונה. צא ולמד, כי אלמלא היו ברשות התובעת כספים אותם קיבלה בירושה ו/או צברה טרם היכרותה עם הנתבע, לא היו מסוגלים הצדדים לממן רכישת הדירה הראשונה, במועד בו נרכשה, וודאי לא באמצעות הון עצמי בלבד.

89. עם זאת, לא ניתן להתעלם מכך שהדירה הראשונה נרכשה כשלוש שנים לאחר נישואי הצדדים ולא בסמוך להם, ונמכרה בראשית שנת 2017, סמוך לפרוץ המשבר ביחסי הצדדים ולפניית התובעת לבית המשפט בבקשה ליישוב סכסוך (שלושה ימים בלבד קודם לכן), ומכך שגובה התמורה שנתקבלה ממכירתה הוא קרוב לפי שלושה וחצי מזו ששולמה בגין רכישתה. משכך ובשים לב לתשתית הראייתית שהונחה לפניי ולהיותנו מצויים בתחומי של החרג לכלל, לא ניתן לשרטט את גבולות "הנכס החיצוני" זולת הסכומים שהושקעו בבירור ע"י התובעת ממקורותיה האישיים לצורך רכישת הזכויות בדירה הראשונה בערכם הריאלי נכון למועד הקרע.

בית משפט לענייני משפחה בקריית גת

תלה"מ 17-11-43805 פלונית נ' אלמוני

תלה"מ 18-05-5116 אלמוני נ' פלונית

1

2 90. משעה שאין חולק, כי התמורה שנתקבלה ממכירת הדירה הראשונה שימשה למימון
3 רכישת הדירה השלישית (אם כי לא במלואה) מצאתי, כי בנסיבות המקרה דנא, יש
4 להפחית משווי הנקי של הדירה השלישית (שוויה בשוק בהפחתת יתרותיהן של
5 ההלוואות השונות שניטלו לצורך רכישתה) סך השווה בשקלים ל- \$80,000 כשהוא
6 מוצמד למדד מחירי הדיור מן המועד בו נרכשה ועד מועד הקרע, ולקבוע, כי היתרה
7 שתתקבל היא בבחינת נכס בר איזון בין הצדדים.

8

9 מן החישוב באמצעות נתוני הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה ובנק ישראל (בעניין שערו
10 של הדולר נכון למועד רכישת הדירה הראשונה) עולה, כי התמורה ששולמה ע"י התובעת
11 לשם מימון רכישת הדירה הראשונה (כ- 270,000 ₪) כשהיא מוצמדת למדד מחירי הדיור
12 עומדת במועד הקרע (חודש נובמבר 2017) על 404,000 ₪ (בעיגול הסכום), ואת הסך
13 האמור יש להפחית משווי הנקי של הדירה השלישית נכון למועד הקרע.

14

15 91. נוכח התוצאה אליה הגעתי, דין התביעה לפינוי הנתבע ולסילוק ידו מן הדירה השלישית
16 להידחות.

17

18 92. כן מוצהר בזאת, כי יתר הזכויות ו/או הנכסים שנצברו ע"י הצדדים או מי מהם ממועד
19 הנישואין ועד מועד הקרע (20.11.2017), לרבות זכויותיהם הסוציאליות והפנסיוניות,
20 הם בני איזון ביניהם, מחצה על מחצה, כקבוע בסעיף 5 לחוק יחסי ממון.

21

22 93. הצדדים רשאים להגיש פסיקתאות מתאימות לחתימתי.

23

24 94. בשים לב לתוצאה אליה הגעתי ובשים לב למחדלי הנתבע הן בהגשת הסיכומים באיחור
25 ניכר והן בהרחבת החזית במסגרתם, לא מצאתי להורות על חיוב בהוצאות וכל צד יישא
26 בהוצאותיו.

27

28 95. פסק הדין ניתן לפרסום תוך השמטה של שמות הצדדים ופרטים מזהים אחרים.

29

30 96. בזאת מסתיימים שני ההליכים שבכותרת והמזכירות תסגור את התיקים.

31

32

33 ניתן היום, י"ז כסלו תש"פ, 15 דצמבר 2019, בהעדר הצדדים.

בית משפט לענייני משפחה בקריית גת

תלה"מ 17-11-43805 פלוגית נ' אלמוני

תלה"מ 18-05-5116 אלמוני נ' פלוגית

1

פאני גילת כהן, שופטת

2

3

4

5

6

7

8